

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 55/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. marca 2003 predbežne prerokoval žiadosť manželov M. L. a P. L., obaja bytom Ž., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp.zn. 9 C 1406/98 a 18 Er 2262/02 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 332/02, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť M. L. o d m i e t a ako podanú neoprávnenou osobou.

2. Sťažnosť P. L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

a) postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1406/98 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 332/02 o d m i e t a ako podanú oneskorene;

b) postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 2262/02 o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 29. novembra 2002 doručené podanie M. L. a P. L., obaja bytom Ž., B. (ďalej len „sťažovatelia“), označené ako „žiadosť o finančné zadost'učinenie 150 000 Sk za súdne priet'ahy“.

Z obsahu podania vyplýva, že ide o sťažnosť, v ktorej sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1406/98 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 332/02. K sťažnosti boli priložené prílohy, ktoré dokumentujú doterajší priebeh súdneho konania. Sťažovatelia v priebehu súdneho konania podali sťažnosť na priet'ahy v súdnom konaní podľa § 17 a nasl. zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbe prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Sťažnosť v predloženej podobe neobsahovala všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd vyzval sťažovateľov, aby sťažnosť doplnili v určenej lehote. Navrhovatelia v liste doručenom ústavnému súdu 30. decembra 2002 doplnili svoju sťažnosť. V tomto liste sťažovatelia upresnili označenie porušovateľov ich základného práva a požiadali vzhľadom na svoje majetkové pomery o ustanovenie právneho zástupcu.

Okrem toho ústavný súd požiadal Okresný súd v Žiline o informáciu o stave konania v predmetnej veci. Podľa informácie predsedu Okresného súdu v Žiline zo 4. marca 2003 na

tomto súde sa eviduje konanie o výkon rozhodnutia oprávneného P. L., bytom B. (sťažovateľa), proti povinnému J. S., bytom T. n. V.. Vec je vedená pod sp. zn. 18 Er 2262/02. Žiadosť o udelenie poverenia (na výkon exekúcie) bola doručená 16. septembra 2002, poverenie bolo vydané 10. októbra 2002 pod číslom 5511/024362. Vo veci boli 31. januára 2003 podané námietky. Spisový materiál bol predložený 20. februára 2003 sudkyni, ktorá má vec pridelenú, na ďalšie konanie.

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a zisťuje, či nie je dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona.

Sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pričom označili a aj pripojili dokumentáciu, týkajúcu sa postupu Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1406/98 a postupu Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 332/02. Z obsahu ich sťažnosti však vyplýva, že namietajú prietahy v uvedenom konaní Okresného súdu v Žiline sp. zn. 9 C 1406/98 v súvislosti s výkonom rozhodnutia sp. zn. 18 Er 2262/02.

1. Ústavný súd z priloženej dokumentácie zistil, že v namietanom konaní bol účastníkom tohto konania len P. L., a nie aj M. L.. Vzhľadom na to, že sťažnosťou na ústavnom súde sa možno domáhať ochrany len svojich základných práv a slobôd, ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako podanú neoprávnenou osobou.

2. Ústavný súd z priloženej dokumentácie zistil, že namietané konanie vedené na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 9 C 1406/98 bolo skončené rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 332/02 z 19. júna 2002 a nadobudlo právoplatnosť 2. septembra 2002. Sťažnosť Pavla Luleka bola doručená ústavnému súde 29. novembra 2002.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom

zásahu. Z vyššie uvedeného však vyplýva, že sťažovatelia podali sťažnosť po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na jej podanie. Túto lehotu nemožno predĺžiť, a preto ústavný súd sťažnosť Pavla Luleka v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

V časti sťažnosti, v ktorej P. L. namieta zbytočné prietahy v konaní Okresného súdu v Žiline pri výkone rozhodnutia sp. zn. 18 Er 2262/02, ústavný súd dospel k záveru, že je zjavne neopodstatnená, a preto ju z toho dôvodu odmietol. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že P. L. namieta postup Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 2262/02. Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany svojich základných práv možno aj vtedy, keď ide o konanie o výkon rozhodnutia - exekučné konanie (I. ÚS 70/98). V danom prípade P. L. namieta postup Okresného súdu v Žiline, ktorý 10. októbra 2002 vydal poverenie č. 5511/024362 na výkon exekúcie. Podanie P. L. bolo doručené ústavnému súdu 29. novembra 2002. Hoci vo veci boli 31. januára 2003 podané námietky a spisový materiál bol sudkyni predložený na ďalšie konanie 20. februára 2003, od vydania poverenia postup Okresného súdu v Žiline nesignalizoval možnosť spôsobiť prietahy v konaní a s ohľadom aj na čas nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorého výkon je predmetom exekúcie a na čas uplatnenia ochrany základného práva ústavný súd odmietol túto časť sťažnosti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu rozhodovať o žiadosti o ustanovení právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. marca 2003